

Στρατιώτης του Χριστού η Ιερά Μονή Αγίου Κενδέα στα Κοκκινοχώρια

του Πάμπου Βάσιλα

Λίγα μέτρα μακριά από τη γραμμή Αττίλα πέντε γυναίκες αφοσιωμένες στο Χριστό και την πίστη μας προσεύχονται εδώ και είκοσι ένα σχεδόν χρόνια, και για τη σωτηρία της πατρίδας μας, πέραν της ψυχής μας....

Οι άγιες αυτές γυναίκες είναι γνωστές σ' όλους τους εθνοφρουρούς που έλαχε να περάσουν μέρος της θητείας τους στο φυλάκιο του Αγίου Κενδέα. Πέντε μοναχές-μητέρες για τους εθνοφρουρούς που πέρασαν από το πιο πάνω φυλάκιο. Και αυτό, όχι φυσικά γιατί η Εθνική Φρουρά δεν φροντίζει τους εθνοφρουρούς του φυλακίου, αλλά από χριστιανική αγάπη... Ιερά Μονή Αγίου Κενδέα λοιπόν.

Στο δρόμο Λάρνακας-Αμμοχώστου, δέκα περίπου χιλιόμετρα, πριν την Αμμόχωστο και δύο χιλιόμετρα στα δεξιά της Αυγόρου. Η θαυματουργός ιερά μονή - πασίγνωστη από το μεγάλο πανηγύρι που οργανώνεται σ' αυτή, κάθε 6 Οκτωβρίου - μέρα της γιορτής του Αγίου Κενδέα.

Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο στη γιορτή του Αγίου Κενδέα 20-30 χιλιάδες πιστοί απ' όλη την Κύπρο επισκέπτονται το μοναστήρι και προσκυνούν τη θαυματουργό εικόνα του Αγίου Κενδέα. Μα δεν είναι η Ιερά Μονή του Αγίου Κενδέα γνωστή μόνο από τα θαύματα του Αγίου Κενδέα και την καλοσύνη των μοναχών της... Τις μαύρες μέρες του Ιουλίου και του Αυ-

γούστου του 1974, η μονή είχε μετατραπεί σ' ένα απέραντο καταφύγιο κυνηγημένων ανθρώπων που τους έριξε η προσφυγιά στους πέντε δρόμους με τα ρούχα που φορούσαν... Κερυνειώτες, Κυθρεώτες, Καλοψιδιώτες, πρόσφυγες από τη Μακρά-συκα και τόσα και τόσα χωριά.

Τις πρώτες εκείνες μέρες βρήκαν καταφύγιο στη Μονή. Ένα πιάτο φαγητό (ό,τι και να 'χε μέσα), μα προπαντός ένα πνευματικό αποκούμπι, που τόσο λαχταρούσαν οι άνθρωποι κείνες τις μαύρες μέρες του καλοκαιριού του 1974.

Και από πάνω... τρέχανε τα δάκρυα της ηγουμένης της μονής, Χριστοφόρας, καθώς μας διηγότανε... Από πάνω τα τουρκικά πολεμικά αεροπλάνα να κόβουν γύρους μεταξύ Μακράσυκας, Καλοψίδας, Άχνας, να ευθυγραμμίζουν και περνώντας πάνω ακριβώς από τη μονή να ρίχνουν τις βόμβες τους στην Αμμόχωστο. Και οι πρόσφυγες στη μονή νά 'ναι χιλιάδες.

Τη νύχτα ο ουρανός να φαντάζει κόκκινος από τις φωτιές στον Πενταδάκτυλο και την ημέρα το έδαφος να τρέμει από τις ναπάλμ που έπεφταν στο Βαρώσι και να μην υπάρχει χώρος στη μονή, για να χωρέσει ο ανθρώπινος πόνος, που κουβαλούσαν μαζί τους οι χιλιάδες πρόσφυγες που κατέφθαναν... Εκτός της ηγουμένης

Χριστοφόρας στην Ιερά Μονή Αγίου Κενδέα ζουν και οι μοναχές Μηδώρα, Θεοπίστη, Χριστονύμφη και Μακρίνα.

Η μονή, ως ανδρώα μονή, χρονολογείται από τα πρώτα χρόνια του χριστιανισμού, αλλά δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία για το πότε ακριβώς κτίστηκε. Σύμφωνα με όσα μας ανέφερε η ηγουμένη Χριστοφόρα, η Μονή Αγίου Κενδέα θα πρέπει να καταστράφηκε τουλάχιστον τρεις φορές.

Το 1972

Η τελευταία φορά που επιδιορθώθηκε ήταν το 1972 και από τότε κατοικείται από μοναχές. Κατά καιρούς, γίνονται στη μονή διάφορα βελτιωτικά έργα, ούτως ώστε αυτή να μπορεί να εξυπηρετεί τους χιλιάδες των πιστών που την επισκέπτονται.

Θαύματα

Ο Άγιος Κενδέας φημίζεται για τα πολλά θαύματα που πραγματοποιεί. Φημίζεται ιδιαίτερα για την ικανότητά του να θεραπεύει τις «τζιεγκιές», εξ ου και αρκετοί τον ονομάζουν «Άγιο Τζιεγκιά». Επίσης, μας ανέφερε η ηγουμένη Χριστοφόρα, έχει θεραπεύσει κατά καιρούς, παράλυτους, καρκινοπαθείς και άλλους ασθενείς. Αρκεί φυσικά, διευκρίνισε η ηγουμένη, οι ασθενείς να διακρίνονται από πραγματική πίστη προς το Θεό.

Στρατιώτες

Πώς νιώθουν πέντε μοναχές σε μια μονή που βρίσκεται σ' απόσταση αναπνοής από τον Αττίλα; Απαντά η ηγουμέ-

νη Χριστοφόρα: «Είναι ακριβώς κάτι σαν υπηρεσία στην Εθνική Φρουρά. Στεκόμαστε εδώ και βγάζουμε τη δική μας σκοπιά, όχι με το τυφέκιο, αλλά με το κομβοσχοίνιο.

Προσευχόμενες για σωτηρία των ψυχών των ανθρώπων, αλλά και της πατρίδας μας. Κτυπούμε με τον τρόπο αυτό την πόρτα του Θεού και πιστεύουμε ότι αυτή η πόρτα, κάποτε θα ανοίξει για όλη την πατρίδα μας. Όσον αφορά τα παιδιά που έρχονται εδώ να υπηρετήσουν στο φυλάκιο της Εθνικής Φρουράς, τα βλέπουμε σαν δικά μας παιδιά και σαν παιδιά του τόπου μας. Η χαρά τους είναι χαρά μας και όπνος τους πόνος μας. Γι' αυτό και τους συμπαραστεκόμαστε, να 'ναι πάντα όλο χαρά, για να χαιρόμαστε και 'μεις μαζί τους».

Η Ιερά Μονή Αγίου Κενδέα, μας ανέφερε ακόμη η ηγουμένη Χριστοφόρα, βοηθά ποικιλοτρόπως άτομα και οικογένειες της ελεύθερης περιοχής Αμμοχώστου και από άλλα μέρη, ούτως ώστε να ξεπερνούν τυχόν προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Καταλήγοντας η ηγουμένη Χριστοφόρα μάς είπε και τούτο σαν επίλογο... «Ο Θεός σκέπασε και σκεπάζει το μοναστήρι μας.

Τόσο το 1974, όσο και μετά, αφού ποτέ δεν ενοχληθήκαμε από τα κατοχικά στρατεύματα. Ο Θεός είναι μεγάλος και όλοι μας πρέπει να έχουμε πίστη, ότι και τις ψυχές μας θα σώσει και τον τόπο μας. Αρκεί μόνο να το πιστεύουμε αυτό πραγματικά».